

vrijdag

vrijdag

Vrijdag 16 juli 2010, Bergeijk.

Hallo Thuisfront,

Opstaan en ontbijten, zoals iedere ochtend. Na het ontbijt bleek opeens een klimtouw aan het balkon van de leiding te hangen met een briefje erop. Het briefje bleek van het kleine vermiste spookje. Op de brief stond dat het spookje veel geleerd had van onze week, maar dat hij graag nog zou willen leren vliegen, alleen moesten wij dat dan voor doen. Dus zo dapper als alle welpen waren, zo snel stonden ze in de rij om te gaan abseillen vanaf het balkon.

Na het abseilen hebben we een leuke groepsfoto gemaakt op het balkon van de leiding. Toen we het balkon wouden verlaten was daar opeens het kleine vermiste spookje. Ze was dapper genoeg om zichtbaar te worden voor ons in de mensenwereld. Ze vertelde ons dat ze bang was in het donker en dat ze daarom de andere spoken was kwijtgeraakt.

Nu vroeg ze ons om haar te helpen met dingen te ontdekken in het donker. Een voor een werden alle welpen geblinddoekt meegenomen naar de eerste verdieping waar allemaal voorwerpen hingen waaraan gevoeld, geroken en geproefd mocht worden waarna er geraden moest worden wat het was! Nadat alle welpen dapper voor waren gegaan ging het kleine spookje onder welpenbegeleiding naar boven om alles te ontdekken.

Na alles ontdekt te hebben ging ze verder op ontdekkingsreis. Hierna gingen alle welpjes eten. Na de lunch was het tijd om taarten te maken voor het honderdjarig bestaan van scouting, het einde van deze fantastische week, en gewoon omdat het lekker is! Nadat de taarten gemaakt en opgegeten waren, was het tijd voor waterpret. Als echte verzopen katjes kwamen ze weer binnendruipen.

Nu was het tijd voor rust, alle welpjes moesten braaf in hun slaap kamer rustig spelletjes spelen en iets voor zichzelf doen, terwijl de leiding het avondeten ging voorbereiden.

Na een wild gevecht met Bagheera en Arnold tegen de welpjes, waarbij de welpjes bijna gewonnen hadden, was het tijd om te eten!

Maar wat was dat nou?! De hele tafel was ingepakt in aluminium folie, en overal lag Ketchup, Mayonaise en appelmoes? Sahi noemde het het grote-frietten-feest, er werden een paar grote zakken patat over de tafel gestrooid en toen kon er rijkelijk gesmikkeld en gesmuld worden! Toen het vreemde maar toch erg lekkere avond eten op was. Was het tijd voor een bijbehorend maar vreemd toetje, Banaan-Slagroom-Spikkel-toet. Bij halte een kreeg je een banaan in je mond, bij halte twee kwam er slagroom overheen, bij halte drie kreeg je chocolade spikkels erbij, en toen was de kunst alles op te eten vanaf je eigen gezicht! Natuurlijk eindigde dit ook in een groot voedselfestijn!

Toen alle bananen, slagroom en spikkels op waren, was het tijd om alle gezichten, haren, oren en neuzen die vies waren geworden schoon te gaan maken.

Nu was het tijd voor de bonte avond! Iedereen had de hele avond al toneelstukjes, zang, dans en ander vermaak ingestudeerd.

Opeens was daar het kleine spook dat langsliep met een groot spook erachteraan! Snel hielpen we met zijn alle het kleine spook bij het grote spook te komen. Hiermee was de bonte avond tot een einde gekomen.

Na deze avond vol met humor was het al heel laat, dus was het tijd om te gaan slapen. Zodat alle welpjes morgen fris en

fruitig zijn als de ouder morgen komen.

Vanuit Bergeijk!

Met een welpengroetje!

De KKG Welpen